

1. Eichah Rabbah Proem II	איכה רבה (בובר) פתיחתא ב
<p><i>Thus said the Lord of hosts: Consider ye and call for the mourning women</i> (Jer. IX, 16): R. Johanan, R. Simeon b. Lakish and the Rabbis comments as follows: R. Johanan said: God may be likened to a king who had two sons. He became enraged with the first of them, took a stick, thrashed him, drove him into banishment and exclaimed, 'Woe to him! From what comfort has he been banished!' He later became enraged with the second son, took a stick, thrashed him, drove him into banishment and exclaimed, 'The fault is with me, since I must have brought them up badly.' Similarly, the ten tribes were exiled and the Holy One blessed be He began to proclaim this verse over them <i>'Woe unto them, for they have strayed from Me'</i> (Hos. VII, 13). But when Judah and Benjamin were exiled, the Holy One blessed be He – if it is possible to say so – declared <i>'Woe is me for My hurt.'</i> (Jer. X. 19) (Woe is Me for My upbringing of Israel) R. Simeon ben Laish said: God may be likened to a king who had two sons. He became enraged against the first of them, took a stick, and thrashed him so that he writhed in agony and died; and the father then began to lament over him. He later became enraged with the second son and took a stick, and thrashed him so that he writhed in agony and died; and the father then exclaimed, 'No longer have I the strength to lament over them, so call for the mourning women (professional mourners hired in the East at funerals) and let them lament over them. Similarly the ten tribes were exiled and He began to lament over them <i>'Hear ye this word which I take up for a lamentation over you, O house of Israel</i> (Amos V, 1) But when Judah and Benjamin were exiled, the Holy One blessed be He – if it is possible to say so – declared 'No longer have I the strength to lament over them.' Hence it is written <i>Call for the mourning women...and let them make hast and take up a wailing for Us.</i> (jer. IX 16f)</p>	<p>פתיחתא ב. כה אמר ה' צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה (ירמיה' ט ז). ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש ורבנן, ר' יוחנן אמר למלך שהיו לו שני בנים, כעס על הראשון, נטל את המקל וחבטו והגלהו, אמר אוי לזה מאיזה שלוחה נגלה. כעס על השני ונטל את המקל וחבטו והגלהו, אמר אנא הוא דתרבותי בישא. כך גלו עשרת השבטים, והתחיל הקב"ה אומר להם את הפסוק הזה אוי להם כי נדדו ממני (הושע ז יג), וכיון שגלו יהודה ובנימין כביכול אמר הקב"ה אוי לי על שברי (ירמיה' י יט).</p> <p>ר' שמעון בן לקיש אמר למלך שהיה לו שני בנים כעס על הראשון ונטל את המקל וחבטו ופרפר ומת, התחיל מקונן עליו. כעס על השני, ונטל את המקל וחבטו ופרפר ומת, אמר מעתה אין בי כח לקונן עליהם אלא קראו למקוננות ותקוננו עליהם. כך כשגלו עשרת השבטים התחיל מקונן עליהם, שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נושא עליכם קינה בית ישראל (עמוס ה א), וכיון שגלו יהודה ובנימין כביכול אמר הקב"ה מעתה אין בי כח לקונן עליהם, אלא קראו למקוננות ותבואינה וגו' ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי (ירמיה ט טז ז), עליהם אין כתיב כאן, אלא עלינו, דידי ודידהון. ותשאנה עיניהם דמעיה, אין כתיב כאן, אלא עינינו, דידי ודידהון. ועפעפיהם יזלו מים, אין כתיב כאן, אלא ועפעפינו, דידי ודידהון</p>

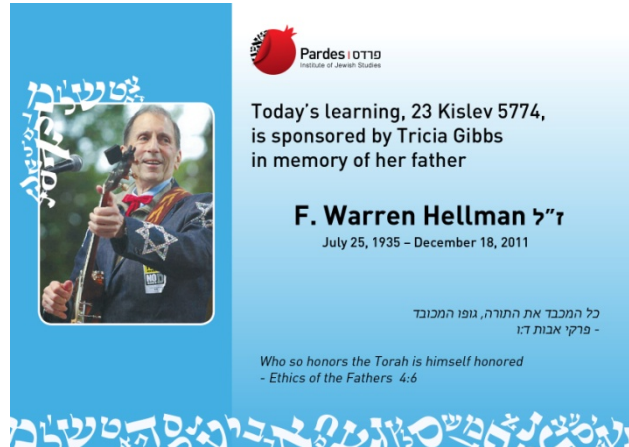
2. Eichah Rabbah	איכה רבה (בובר) פרשה א ד"ה מעשה במרים בת
<p>It is related of Miriam, the daughter of Tanhum, that she was taken captive and ransomed in Acco. The people bought her a shift and when she went to wash it in the sea, a wave came and carried it away. They bought her another and when she went to wash it in the sea, a wave came and carried it away. They wished to buy her still another but she said to them 'Leave the Collector to collect His debt.' When she justified the heavenly decree against herself, the Holy One blessed be He, gave a hint to the sea which restored her garment to her.</p>	<p>מעשה במרים בת תנחום שנישבת ופדאוה בעכו והביאו חלוק אחד וירדה לטבול בים ועלה הים והציף את כליה והביאו לה אחר וירדה לטבול עלה הים והציף את כליה, כיון שראתה כך אמרה הניחו לגבאי לגבות את חובו, וכיון שצידקה עליה את הדין רמז הקב"ה לים והחזיר לה את כליה.</p>

3. Eichah Rabbah Proem XXIV	איכה רבה (בובר) פתיחתא כד
<p>Moshe further spoke before Him: Sovereign of the Universe, You have written in Your Torah <i>Whether it be a cow or ewe, you shall not kill it and its young both in one day</i> (Lev. XXII 28); but have they not killed many, many mothers and sons, and You are silent! At that moment, the matriarch Rachel broke forth into speech before the Holy One, blessed be He and said, "Sovereign of the Universe, it is revealed before Me that Your servant Jacob loved me exceedingly and toiled for my father on my behalf seven years, When those seven years were completed and the time arrived for my marriage with my husband, my father planned to substitute another for me to wed my husband for the sake of my sister. It was very hard for me, because the plot was known to me and I disclosed it to my husband; and I gave him a sign whereby he could distinguish between me and my sister, so that my father should not be able to make the substitution. After that I relented, suppressed my desire and had pity upon my sister that she should not be exposed to shame. In the evening they substituted my sister for me with my husband, and I delivered over to my sister all the signs which I had arranged with my husband so that he should think that she was Rachel. More than that, I went beneath the bed upon which he lay with my sister; and when he spoke to her she remained silent and I made all the replies in order that he should not recognise my sister's voice. I did her kindness, was not jealous of her and did not expose her to shame. And if I, a creature of flesh and blood, formed of dust and ashes, was not envious of my rival and did not expose her to shame and contempt, shy should You, a King who lives eternally and are merciful, be jealous of idolatry in which there is no reality and exile my children and let them be slain by the sowerd and their enemies have done with them as they wished! Forthwith the mercy of the Holy One, blessed be He was stirred and He said, 'For your sake Rachel, I will restore Israel to their place.' And so it is written, "<i>thus said the Lord; A voice is heard in Ramah, lamentation and bitter weeping, Rachel weeping for her children; she refuses to be comforted for her children because they are not</i> (Jer. XXXI 15) this is followed by <i>Thus said the Lord; Refrain your voice from weeping and your eyes from tears; for your work shall be rewarded...and there is hope for your future, said the Lord; and your children shall return to their own border</i> (ib. 16f)</p>	<p>ועוד אמר משה לפניו רבש"ע כתבת בתורתך ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד (ויקרא כב כח), והלא כבר הרגו בנים ואמותיהם כמה וכמה ואתה שותק. באותה שעה קפצה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה רבש"ע גלוי לפניך שיעקב עבדך אהבני אהבה יתירה, ועבד בשבילי לאבא שבע שנים, וכשהשלימו אותן שבע שנים, והגיע זמן נשואי לבעלי, יעץ אבי להחליפני לבעלי בשביל אחותי, והוקשה עלי הדבר עד מאד, כי נודעה לי העצה, והודעתני לבעלי ומסרתני לו סימן שיכיר ביני ובין אחותי, כדי שלא יוכל אבי להחליפני, ולאחר כן נחמתני בעצמי וסבלתי את תאותי, ורחמתני על אחותי שלא תצא לחרפה, ולערב חלפו אחותי לבעלי בשבילי, ומסרתני לאחותי כל הסימנים שמסרתני לבעלי, כדי שיהא סבור שהיא רחל, ולא עוד אלא שנכנסתי תחת המטה שהיה שוכב עם אחותי והיה מדבר עמה והיא שותקת, ואני משיבתו על כל דבר ודבר, כדי שלא יכיר לקול אחותי, וגמלתי חסד עמה, ולא קנאתי בה, ולא הוצאתיה לחרפה, ומה אני שאני בשר ודם עפר ואפר לא קנאתי לצרה שלי ולא הוצאתיה לבושה ולחרפה, ואתה מלך חי וקיים רחמן, מפני מה קנאת לע"ז שאין בה ממש והגלית בני, ונהרגו בחרב, ועשו אויבים במ כרצונם, מיד נתגללו רחמיו של הקב"ה ואמר בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן, הה"ד כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו (ירמי' לא יד), וכתוב כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכל לפעולתך וגו' (שם שם /ירמיהו ל"א/ טו), וכתוב יש תקוה לאחריתך נאם ה' ושובו בנים לגבולם (שם שם /ירמיהו ל"א/ טז).</p>

Think about the environment. Share & recycle sourcesheets.

SPONSOR A DAY OF LEARNING AT PARDES

Remember. Honor. Celebrate.

The image shows a blue sign for a sponsored day of learning. On the left is a photo of a man in a blue jacket playing a violin. To the right of the photo is the text: "Today's learning, 23 Kislev 5774, is sponsored by Tricia Gibbs in memory of her father". Below this is the name "F. Warren Hellman ז"ל" and his dates "July 25, 1935 – December 18, 2011". At the bottom, there is a quote in Hebrew and English: "כל המכבד את התורה, גופו המכובד - פרקי אבות ד:ו" and "Who so honors the Torah is himself honored - Ethics of the Fathers 4:6". The sign features Hebrew calligraphy at the top and bottom.

Pardes offers individuals the opportunity to sponsor the learning that takes place in our beit midrash to remember, honor or celebrate any occasion. When a Day of Learning is sponsored, a personalized sign is featured in the Pardes beit midrash, the Dean makes an announcement to the student body, and the occasion is shared online with our friends worldwide. In addition, we invite the sponsor to say a few words to our students in person or provide Pardes with a written tribute to be read aloud.

To sponsor a day of learning please contact jackief@pardes.org.